

Don BOSCO
COLLEGE

PB-PP P927868
BELGIE(N) - BELGIQUE

3 -maandelijkse editie
december 2023
afgiftekantoor
Masspost Kortrijk

@ DBK

Het Don Bosco
TEAM
wensst u
fijne feesten

INHOUDSTAFEL

voorwoord

p.3

Tuur Ottevaere

Terugblik

p.4

Frank Lejaegere

Parascolaire dagen

*Anouk Ameye
Faustine Lameize
Nadine Plovie*

p.6

Talbot House

p.10

Jolien Demeyere

Europees project

p.11

*Emilia Lambert
Maëlle Dekeyzer*

O&O

p.14

Hilde Christiaens

Bieb-Bieb

p.16

Greet Bekaert

Vanuit de ouderraad

p. 18

Frederik Buyck

Op de koffie met
Mathijs Bertel

p.20

Steven Verhamme

Franke praat

p.22

Frank Geirnaert

De wereld van Don Bosco:

25 jaar Vorming en Animatie
Don Bosco Magazine

p.24

Tim Bex

Inschrijven in het eerste jaar

p.25

Anouk Ameye

Familienieuws

p.26

Geert Vanelslander

Vooruitblik

p.27

Frank Lejaegere

Don Bosco Kortrijk nodigt uit

p.28

Redactie en Vormgeving

*Tuur Ottevaere
Geert Vanelslander
Charlotte Vervaeke*

Voornemens

Het is weer die tijd van het jaar waarin mensen goede voornemens maken.

Een van de voordelen van werken in het onderwijs is dat je twee maal per jaar voornemens kan maken: niet alleen bij het begin van het kalenderjaar maar ook bij het begin van het schooljaar.

Zo hebben we in augustus bepaald dat een van onze voornemens dit schooljaar – een van onze prioriteiten – is om er ‘samen’ voor te gaan. Vanuit ons pedagogisch project met als centrale kernwaarde verbondenheid lijkt dat een evidentie. Maar zo eenvoudig is het niet altijd.

Het boek ‘Beter samen’ van Ligand is daarbij een van onze inspiratiebronnen. *“In een samenleving die inzet op kansrijk opgroeien voor alle kinderen en jongeren, is verbinden essentieel. Verbinden vraagt een gemeenschappelijke taal en stoelt op gedeelde verantwoordelijkheid. Het daagt begeleiders organisaties en beleidsmakers uit om naar zichzelf te kijken en in verbinding op zoek te gaan naar verandering.”* (p.7) Daar gaan we dit jaar voor.

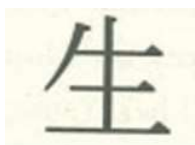
Zo zijn we er door op stap te gaan met leerkrachten en met leerlingen in geslaagd om ‘samen’ oplossingen te vinden voor een aantal terugkerende problemen. Enkele voorbeelden: de leerlingen van de tweede graad hebben het oudercontact vóór de herfstvakantie zelf in goede banen geleid, de leerlingen van de derde graad vonden samen met de graadcoördinator een oplossing voor het ‘voetbalprobleem’, vertegenwoordigers van de leerlingenraden denken mee in de directieraad over concrete zaken waar zij of wij mee worstelen.

Het zijn kleine dingen waar we hier mee aan de slag kunnen. Wanneer ik kijk naar wat er in de wereld rondom ons gebeurt, dan is het maar al te duidelijk dat er ook daar meer moet ingezet worden op ‘samen’.

Maar ook aan de goede voornemens met nieuwjaar doe ik graag mee. Net zoals bij de meeste mensen verwateren ook mijn voornemens in de loop van het jaar, wat dan weer als grote voordeel heeft, dat ik ze het jaar daarop kan hergebruiken.

Zo zal ik dit jaar alweer gezonder gaan leven. Uiteraard maak ik ook meer tijd voor boeken. Mijn vrienden en familie zullen niet weten waar ze het hebben als ik weer vraag om eens langs te komen of af te spreken...

Een voornemen voor 2024 ‘in een nieuw jasje’ haal ik uit het boek ‘A tale for the time being’ van Ruth Ozeki, vertaald als ‘een tijdelijke vertelling’. Een boek dat je moet gelezen hebben. Daarin geeft de honderdenvier jaar oude boeddhistische non op haar sterfbed aan haar kleinzoon en zijn dochter het volgende gedicht mee:

Het is een opdracht voor hen om ‘nu’ te leven. Terwijl ze er zijn. Een mooie oproep, ook voor mij. In de waan van de dag vergeet ik soms te leven. Dan vraag ik me ‘s avonds af wat ik die dag eigenlijk gedaan heb. Maar in 2024 zal dat helemaal anders lopen. Vanaf nu leef ik bewust.

Mijn voornemens zijn meteen ook mijn wensen voor 2024: meer samen, meer nu, bewust.

Fijne kerstdagen en een voorspoedig 2024.

Tuur Ottevaere

TERUGBLIK: WIST JE DAT...

... lerares Lisa Isebaert Belgisch kampioene duathlon werd? Om in de gaten te houden!

...de leerlingen van de tweede graad een sfeervolle novemberbezinning kregen in het kader van de seizoenen?

... ook de Don Boscocross weer kon doorgaan. Het werd een bijzondere editie met veel jong talent.

... heel wat leraren het podium haalden in diezelfde Don Boscocross? Een topprestatie.

... er weer een nieuwe JOS-leiding het op zich genomen heeft om elke vrijdagmiddag de eerstejaars te animeren?

... de dag van de jeugdbeweging op 21 oktober gevierd werd op school?

... de renovatie van de kleedkamers en het sanitair van de sporthal dan toch afgewerkt raakte?

... de leerlingen van het tweede jaar Moderne Talen - Wetenschappen een 'landenbeurs' organiseerden? Bezoekende (groot)ouders waren enthousiast!

PARASCOLAIRE DAGEN - EERSTE JAAR

Tijdens de parascolaire dagen staat groepsvorming centraal. De stap naar het eerste middelbaar is groot en dan is het fijn om elkaar beter te leren kennen.

De ene dag leerden de klassen enkele vaardigheden bij. Enthousiaste leerkrachten brachten verschillende tips over leren leren. Geen onbelangrijk onderwerp, want hoe doe je dat nu in het middelbaar? Ze leerden ook op een goede manier hun boekentas te maken en hun locker te gebruiken.

In het kader van de lessen natuurwetenschappen gingen de leerlingen op wetenschappelijk onderzoek. Met een goede regenjas en laarzen staken ze de straat over om de verschillende levende en niet-levende biotopen in het geboortebos te onderzoeken. Daar moesten ze bijvoorbeeld de lichtsterkte in het bos en op een open veld vergelijken.

De sportdag stond helemaal in het teken van groepsvorming. Die werd dit jaar in een nieuw jasje gestoken en de leerlingen hadden de tijd van hun leven.

Samen met een externe organisatie konden zowel leerlingen als leerkrachten proeven van enkele ongekende sporten en spellen. Zo wurmde iedereen zich in een bubbleball om te voetballen. Er werden complotten gesmeed om te winnen bij archery tag. Door samen te werken kwamen de leerlingen een hele stap verder.

Zowel leerlingen als leerkrachten vonden het heel leuk. Ze leerden elkaar van een andere kant kennen. Op en top Don Bosco.

Ten slotte was er ook ruimte voor theaterinitiatie onder leiding van Jeremy Vandoorne, beter bekend als Xavier in ROX.

PARASCOLAIRE DAGEN

TWEEDE EN DERDE JAAR

Ook onze tweedejaars kregen een heel gevarieerd programma aangeboden. Op donderdag gingen ze ravotten tussen de bomen bij Avanco. De volgende dag luisterden ze naar de game-changers. In de namiddag konden ze hun energie kwijt in het geboortebos waar ze op zoek gingen naar de DBK-killer.

De derdes moesten het met één dag stellen. Zij hebben immers in mei nog een tweedaagse tegoed. Ze trokken naar Gent. 's Morgens was er per studierichting een workshop, daarna volgde een digitaal stadsspel.

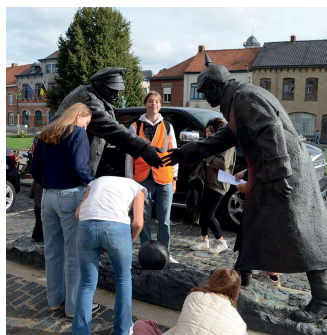
PARASCOLAIRE DAGEN - VIERDE JAAR

Het beloofde dit jaar voor het eerst een droge editie te worden van onze tweedaagse met de vierdes. Met de fiets verkenden we de strategische hoogtes van Ploegsteert en Mesen. De sporen die de Eerste Wereldoorlog heeft achtergelaten zijn nog steeds te zien: niet alleen de begraafplaatsen en de monumenten, maar ook de "oorlogswonden" in het landschap, zoals de loopgraven en kraters, zijn indrukwekkend.

In Plugstreet 14-18 Experience bekeken we een documentaire over het verloop van deze oorlog om dan vlakbij stil te vallen bij een van de vele graven op het Berks Cemetery Extension. Ook het UEFA-monument dat het Kerstbestand herdenkt, werd bezocht. De leerlingen legden er zoals de traditie dat wil een voetbal neer, getekend met al hun namen. Aan Ultimokrater konden ze met eigen ogen zien wat de impact was van de Mijnslag van 7 juni 1917. De ontploffing was tot Londen te horen. Een bezoek aan het Vredespark in Mesen mocht niet ontbreken. Het was kort voor ons bezoek immers Unesco Wereld erfgoed geworden. Het blijft een van de merkwaardigste herdenkingsplaatsen die we elk jaar bezoeken.

We vonden ons onderkomen in Peace Village. Daar was ook ruimte voor ontspanning en plezier. Na een lekkere avondmaal was er een minifuif en gezelschapsspelletjes.

Op dag twee speelden we tijdens de voormiddag klasbevorderende spellen. Honkbal, weerwolf, kubb... om dan in de namiddag heelhuids en droog weer aan te komen thuis.

PARASCOLAIRE DAGEN

VIJFDE EN ZESDE JAAR

De vijfdes klommen tijdens de sportdag naar ongeziene hoogtes in Blueberry Hill.

Daarnaast hadden ze een klasdag: met de klasleraar trokken ze zich terug in een zaal van een ontmoetingscentrum en werkten er rond verbinding. Ze deden er allerlei activiteiten om elkaar beter te leren kennen en om het vertrouwen in de klasgroep te versterken. Sommige groepen maakten tijd voor een wandeling waar de leerlingen themakaartjes kregen om met elkaar in gesprek te gaan.

De zesdejaars hadden geen 'traditionele' sportdag: ze vochten spannende duels uit in paintball, stonden op de skilatten of op een snowboard.

Voor de bezinningsdag hadden ze de keuze tussen een aantal activiteiten: een bezinning, een inleefdag in een school of een instelling, een tweedaagse fietstocht (woensdagnamiddag-donderdag), of een bezinnende wandeltocht van station naar station...

TALBOT HOUSE

Op 10 oktober trokken de 5des en 6des die een richting met Moderne Talen volgen naar Talbot House in Poperinge voor een British Day. Ze startten de dag met een English breakfast om meteen in de juiste sfeer te komen. Doorheen de dag leerden ze in verschillende workshops meer over love letters in de oorlog, de typisch Britse humor en food. Ze konden hun Engelse vaardigheden inoefenen door conversations met native speakers en genoten ondertussen van een typische scone met jam and cream. Het was een heel geslaagde dag!

'It was fun to talk to native English speakers and find out more about their culture throughout the day.' (Justine Hoorens, 6B-LMT)

'Beautiful garden, friendly people, tasty food and most importantly, a cute cat!'

'Very interesting conversation with a native speaker about English and Belgian football. With the typical English scone and British tea.' (Vic Maertens, 6A-EMT)

'It was an enjoyable day. The British breakfast was delicious and it was nice to speak with people who come from England. The workshops were also fun.'

'I really liked our day at Talbot House. The location was beautiful and the scones were delicious. I'm glad I discovered those. My favourite part of the day was the workshop on typical British food.' (Izza Sballil, 5C-LMT)

'We did not only learn more about British comedy, food and war poetry, but we also practised our conversation skills with native speakers.'

'Talbot House is a beautiful building and the vintage interior is really breath-taking!' (Marie-Lucy Foulon, 5C-MT)

'Our visit to Talbot House was a good day for the group spirit' (Oliver Verhue, 5C-EMT)

'I had a wonderful time and discovered some new meals and desserts. One of those were called 'scones'. I think you should definitely try it with a good cup of tea.' (Esther Folens, 5C-MT)

EUROPEES PROJECT

Van 22 tot 26 oktober trokken een aantal leerlingen naar Italië in het kader van een Europees project. Leerkracht Emilia Lambert hield een dagboek bij.

DAG 1 – 22/10/2023

Zondagochtend vertrokken we heel vroeg. We hadden om 04.00 uur afgesproken aan school om daarna te vertrekken richting de luchthaven. Twee ouders hadden aangeboden om te rijden, wat heel attent was.

De heenreis was lang, maar erg leuk. Anouk en ik hadden snel door dat we een groep enthousiastelingen meehadden.

Om 14.30, een vlucht en drie treinen later, kwamen we uiteindelijk toe in Chiavenna. Daar werden we hartelijk ontvangen door de leerkrachten, leerlingen en gastgezinnen van Italië. De leerkrachten checkten zich snel in, want wij sliepen niet bij een gastgezin, en sloten zich daarna aan bij de rest van de groep, die ondertussen aan het genieten was van enkele traditionele versnaperingen. De leerlingen vonden snel hun weg naar elkaar. Na een lange dag kroop iedereen vroeg in bed.

DAG 2 – 23/10/2023

De eerste dag op school!

Om 08.30 begonnen we aan onze eerste activiteit op de school Istituto Comprensivo 'G. Garibaldi'. De drie scholen stelden aan de hand van een presentatie hun eigen school en omgeving voor. Daarna deden we een Kahoot om te testen wat iedereen had onthouden. Vervolgens werden de leerlingen onderverdeeld in groepjes per personage van het boek Pinokkio en dan volgden de opdrachten:

- De leerlingen lazen een deel van een hoofdstuk, bespraken het en analyseerden het.
- Ze moesten zich proberen in te leven in de wereld van hun toegewezen personage en enkele vragen proberen te beantwoorden: Welke hobby's

zou het personage hebben? Hoe ziet zijn/haar dag eruit? Wat zou hij/zij eten als ontbijt?

- Ze lazen delen van het verhaal expressief voor.

- Ze ontmoetten de Italiaanse leerkracht Giovanni, die hen uitleg gaf over de podcast die ze later die week zouden maken.

Dag 3 – 24/10/2023

Een regenachtige dag.

Onze dag was opgedeeld in twee: een programma voor de voormiddag en eentje voor de namiddag. In de voormiddag bezochten we een molenmuseum in Chiavenna en daarna mochten ze leerlingen in kleine groepjes de stad ontdekken terwijl ze een fotozoektocht deden. Wat normaal ook op de planning stond, was een wandeltocht naar de prachtige watervallen een dorp verder, maar het weer liet het niet toe. Onze plannen vielen dus in het water (pun intended).

Niet getreurd! We namen de bus naar de bibliotheek in Villa Di Chiavenna (niet hetzelfde als Chiavenna), een stadje gelegen tussen de prachtige bergen. Daar konden we opwarmen en onze boterhammen oppeuzelen, die voor de leerlingen door de gastgezinnen werden voorzien. We hadden een iets langere middagpauze, dus besloten we met ons groepje te buurt te verkennen. Het slechte weer hield ons niet tegen! In de namiddag bleven we in de bib voor een interview met de lokale bibliothecaris. De leerlingen hebben eerst het interview voorbereid en daarna mochten ze al hun vragen op hem afvuren. Hij vond alle vragen interessant en beantwoordde ze met plezier! 's Avonds mochten de leerkrachten dineren bij Francesca, een Italiaanse leerkracht. Ze serveerde Pizzoccheri, een traditioneel gerecht uit Chiavenna dat gemaakt wordt met boekweitpasta, aardappelen, kaas en kool. Het was een gezellige avond!

EUROPEES PROJECT

DAG 4 – 25/10/23

's Morgen trokken we eerst naar de school. De leerlingen mochten later die ochtend opnieuw iemand interviewen, maar dat moest eerst voorbereid worden. Daarna volgde een mooie wandeling door het dorp naar de bibliotheek in Chiavenna. Ze mochten eerst de bib alleen verkennen en vervolgens Gabriela Iacomella, een Italiaanse auteur en literatuurscout, interviewen. Na het interview waren de leerlingen eventjes vrij. Ze genoten van een limonade op een van de vele mooie piazza's.

's Middags aten we in de hotelschool Crotto Caurga. We werden bediend door enkele leerlingen en andere leerlingen maakten ons eten. Wat een ervaring! In de namiddag stond ons nog één activiteit te wachten: onze podcast opnemen! Je kan deze ondertussen vinden op Spotify. Na twee uren hard doorwerken zat het erop. Dan ging iedereen eventjes huiswaarts om zich op te frissen, want om 19.30 uur hadden we afgesproken aan Rebelot Pizzeria om met iedereen samen pizza te eten.

DAG 5 – 26/10/23

De laatste (voormid)dag met iedereen.

In de voormiddag stonden twee activiteiten op het programma:

1. Met hun groepje maakten ze een Instagrampost rond een bepaalde activiteit.
2. Met hun landgenoten brainstormden ze over een boekenclub in België en maakten ze een vragenlijst voor medeleerlingen.

Na hun harde werk was het tijd om te lunchen. We mochten opnieuw genieten van de kookkunsten van de leerlingen uit Crotto Caurga. Wees maar zeker dat we hebben gesmuld van hun overheerlijke gnocchi! Daarna moesten we helaas afscheid nemen van de Portugezen, want zij vertrokken die namiddag al naar huis.

De laatste namiddag hebben we samen doorgebracht met de Italiaanse leerlingen. Aangezien het een hele zonnige dag was, besloten we naar de watervallen te wandelen. We hadden deze wandeling nog tegoed. Dit was de ideale afsluiter! 's Avonds kroop iedereen vroeg in zijn bed, want de volgende dag hadden we een lange reis voor de boeg.

Heb je zin om mee te doen aan een Erasmusproject waarbij lezen centraal staat? Deze vraag werd eind vorig schooljaar gesteld aan alle eerstejaars. Onmiddellijk was ik razend enthousiast en stelde ik me kandidaat. Eind september kregen m'n ouders een telefoontje van mevrouw Ousta met het heuglijke nieuws dat ik mocht deelnemen aan dit internationaal leesproject met Italië en Portugal. Ik was geselecteerd om naar Italië te gaan, vertrek voorzien op 22 oktober. Woehoe! Maar ook wel Wow! Dat was plots wel heel dichtbij! De voorbereidingen startten dan ook heel snel op. Het eerste te lezen boek was een vertaling van een Italiaans boek van de schrijver Carlo Colodi. Een bewerking van het klassieke meesterwerk Pinocchio. We kregen allerlei opdrachtjes tijdens het lezen. Zo mochten we een logo ontwerpen, een scène uit het boek illustreren en een personage schetsen. Goed voorbereid vertrokken we met het vliegtuig richting Milano Bergamo.

De verplaatsing op zich was al een prachtig avontuur: de nachtrit naar Charleroi, het vliegtuig en de lange treinreis langs het Comomeer richting eindbestemming Chiavenna. Chiavenna is een gezellig bergdorpje in het uiterste Noorden van Italië, op een 10 tal kilometer van de Zwitserse grens.

Ter plaatse logeerden we bij gastgezinnen: 7 gastgezinnen voor de leerlingen van Don Bosco (Bernou, Alice, Emma, Alexis, Taha, Ziyad en mezelf) en 5 gastgezinnen voor de Portugese leerlingen. Dat we niet in een hotel verbleven, was heel spannend en zorgde wel voor wat stress, maar uiteindelijk was dit een ontzettend leerrijke ervaring. We konden echt op de eerste rij kennismaken met de typische Italiaanse gewoontes.

Het was opmerkelijk om te zien hoe het reilen en zeilen er op een afstand van een kleine 1000 km van ons thuis er zo anders aan toe gaat.

Mijn gastgezin sloeg het ontbijt over en het middageten stond pas ingepland rond 13:30 uur. De lieve mama, Beatrice, voorzag 's morgens wel wat cake voor mij en stopte me enkele koekjes toe om de voormiddag door te komen. 's Avonds kwamen dan allerlei lekkernijen op tafel. Alles erop en eraan. Antipasti gevolgd door een hoofdgerecht, waarna een kaas- en vleesdessert volgde om dan af te sluiten met een zoet dessert. Ik ben nog aan het watertanden als ik er aan denk.

Het schoolgebeuren gaat er ook heel anders aan toe dan bij ons. Zo start de school om 7:50 uur en eindigt ze voor de meeste leerlingen om 13:30u. Fantastisch, hoor ik je denken. Ja, het heeft zijn voordelen, maar weet dat de leerlingen ook de zaterdagvoormiddag naar school moeten. De lessen gaan ook allemaal na

elkaar door. Een echte pauze en speeltijd is er niet. Het contact tussen de leerlingen en de leerkrachten is ook volledig anders. Ik kan echt wel zeggen dat wij heel veel geluk hebben met onze leerkrachten in Don Bosco! In de school waar wij te gast waren, was er echt een grote afstand tussen de leerkracht en de leerlingen. Onze leerkrachten zijn zeer aanspreekbaar, behulpzaam en heel vriendelijk in vergelijking. We hebben echt heel veel plezier gemaakt met mevrouw Lambert en mevrouw Ameye.

Tijdens de schooluren werkten we verschillende projectjes i.v.m het boek Pinocchio uit: een toneel, een podcast... De communicatie was voorzien in het Engels, maar dat bleek toch niet zo vlot te verlopen. De Engelse kennis was heel beperkt bij de Italiaanse en Portugese leerlingen. Ook in sommige gastgezinnen was het moeilijk om een goed gesprek te houden in het Engels. Ik had wel geluk dat het gezin van Viola, het meisje waar ik bij logeerde, behoorlijk wat Engels kon spreken.

Na het middageten organiseerde de Italiaanse school, G.Garibaldi, dan enkele uitstappen voor ons. Zo gingen we eens naar het molenmuseum, maakten we een prachtige wandeling langs watervallen en bezochten we de bibliotheek van Chiavenna. Wij waren echt onder de indruk van de prachtige natuur daar, vooral van de vele grote watervallen en de mooie bergtoppen. De Italiaanse leerlingen bleken het maar gewoontjes te vinden omdat ze dit natuurlijk elke dag zien

Wat mij betreft, was het een ontzettend leerrijke en unieke ervaring. Maar het was wel heel vermoeiend en ik was heel erg blij om terug thuis te zijn bij mijn gezin, familie en vrienden.

(n maart of april, dit staat nog niet vast, is het dan de beurt aan enkele andere medeleerlingen om op reis te gaan naar Portugal. Op het einde van het schooljaar zullen enkele Italiaanse leerlingen dan naar onze school afzakken. Ik kijk er eerblijkelijk gezegd al erg naar uit om hen kennis te laten maken met onze gewoontes en om onze school te laten kennen.

Maëlle Dekeyzer 2B

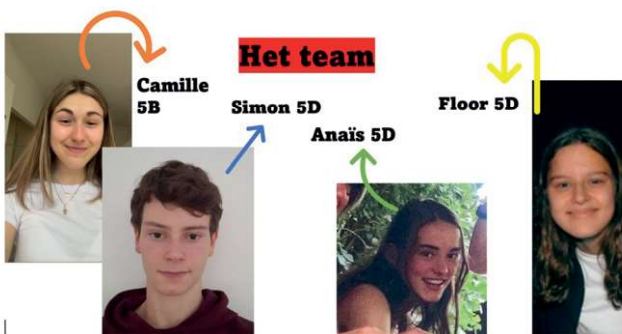
Elk semester werken de leerlingen in O&O een aantal opdrachten uit voor bedrijven. Ze zoeken een creatieve oplossing voor een probleem waar de opdrachtgever mee worstelt.

MAAK EEN PROMOFILMPJE WAARIN JE ONDERZOEKT TEGEN WELKE IMPACTSITUATIES OP DE OCEAAN DE WHALEBOAT BESTAND IS.

Wij kregen een opdracht van het bedrijf Whaleboat in samenwerking met VIVES hogeschool. We gingen op bedrijfsbezoek waar Oliver De Wolf, docent en onderzoeker bij het expertisecentrum Smart Technologies van VIVES, ons uitleg gaf over het hele concept van het bedrijf Whaleboat.

Whaleboat is een bedrijf dat roeiboten maakt voor echte avonturiers die oceanen en zeeën overvaren in zo'n roeiboot. We maakten een toestel om de impactkracht van een aanval van een zwaardvis op zo'n boten na te bootsen. In het begin sukkelden we wat, maar na enkele lessen kwamen we uiteindelijk toch nog tot een mooi resultaat. We testten ons toestel en filmde dit. Dit filmpje moesten we dan verwerken in de uiteindelijke opdracht, namelijk een promofilmje maken. Dit deden we in een soort Draw-My-Life stijl.

Anaïs, Camille, Floor en Simon

FLOW OPTIMALISATIE VOOR REFURBISHEN VAN STEKKERS VOOR OBU'S VOOR VRACHTWAGENS ONTWERPEN

In Stem O&O kregen we de opdracht om een flow optimalisatie te ontwerpen voor het refurbishen van stekkers voor On Board Units voor vrachtwagens. Tijdens het bedrijfsbezoek werden we geïnformeerd over de eisen van de opdrachtgever en hebben we de werkplaats zelf bezocht.

Het was de bedoeling dat er meerdere stekkers opnieuw gebruikt kunnen worden zodat er minder afval geproduceerd wordt. We hebben het proces in stappen opgedeeld zodat er vier werknemers van WAAK een stekker samen kunnen refurbishen. We hebben rekening gehouden met de wensen van de opdrachtgever door alles zo visueel en zo duidelijk mogelijk te maken. In deze opdracht hebben we verschillende vaardigheden geleerd. We zijn aan de slag gegaan met elektronica en in het atelier hebben we een prototype van borden voor montage en testen van de stekkers gemaakt. We zijn ook in aanraking gekomen met nieuwe gereedschap.

Medeea Deherripon, Lara Delorge, Linus Six, Noa Vervaeke

DUURZAAM CONSUMENTENGEDRAG IN DE SUPERMARKT VERHOGEN

Rikolto (het vroegere vredeseilanden) zoekt nudging technieken om duurzaam koopgedrag te stimuleren en wij hebben de gelegenheid gehad om hieraan mee te werken. Dit project was in samenwerking met een school in Nederland. De nudgingtechnieken die wij hebben uitgevonden hebben we kunnen toepassen in de Colruyt in Kortrijk; hiervoor zijn we in gesprek gegaan met de verantwoordelijke van deze winkel a.d.h.v. een korte pitch.

Het hoogtepunt vonden we de twee dagen die we in Nederland hebben doorgebracht, we verbleven in een hotel van Van der Valk en genoten van alle eet- en drinkgelegenheden binnen het hotel. Ook de school in Nederland was impressionant, het is een heel ander zicht dan onze Belgische scholen. Het was fijn om eens te proeven van het leven van een middelbareschoolstudent in Nederland. Het project over het algemeen liep vrij vlot: we werden goed begeleid door de leerkracht. Het is zeker een unieke ervaring om aan zo'n project mee te doen.

Nicolas Catry, Sarah Fiore, Amélie Dewulf en Heiko Demets

EEN ESCAPE ROOM MAKEN

Hallo, wij zijn DeHéKyTho. Deze naam komt van de beginletters van onze namen. Defne, Héléne, Kyenzo en Thomas.

Toen wij te horen kregen dat we een escaperoom mochten maken, waren we hier allemaal zeer enthousiast over. We zijn dan zelf een escaperoom gaan spelen bij #ANT escaperooms in Gent. We vonden dit zeer leuk. Met die ervaring gingen we van start. Via een bevraging met google forms aan alle vierde- en vijfdejaars van onze school kwam het thema 'de oorlog' uit de bus. We waren zelf ook blij met het thema, want we hadden hierover heel veel ideeën.

In dit project hebben we zeer goed leren samenwerken met elkaar, maar ook creatief en kritisch denken kwam vaak aanbod.

De escaperoom maken nam heel veel tijd in beslag en soms hadden we ook niet zo veel zin om verder te werken, maar door elkaar te stimuleren zijn we uiteindelijk blij met ons leuke resultaat.

We hebben al onze puzzels laten testen door een aantal mensen en dit verliep zeer vlot.

Al bij al was deze opdracht zeer leuk en leerrijk! We hebben ervan genoten en zullen het misschien ook wel missen.

Groetjes,
De HéKyTho

bieb-bieb

Beste lezer,

Mijn kind en het lief hebben in het voorjaar een huis gekocht. Toplocatie, een handelspand beneden met de bedoeling de eerste en tweede verdieping om te bouwen tot een grote flat. Met veel enthousiasme, drillboren en de martepique (?) van mijn vader zijn ze er deze zomer aan begonnen en nu zijn de verdiepingen helemaal gestript, de derdehandse werfauto is door de banden gegaan en mijn zoon is goede matjes geworden met de mannen van het stort. Drie weken geleden koopt hij een boek. Hij belt mij: 'Ma, echt! Heb je Fourth Wing al gelezen?' Ik hoor érg veel enthousiasme in zijn stem. En verontwaardiging: Hoè kàn dàt, want ik heb het boek niet gelezen.

Al mijn kinderen zijn lezers en hij houdt van fantasy. Hij heeft de Harry Potterreeks meerdere keren verslonden. Zo waren we op reis in Zuid-Frankrijk en Tijs keek alleen verwaasd op wanneer we uiteindelijk onze stem verhiefen. Pas op, het was erg rustig op de achterbank, maar niets heeft hij van de streek gezien: honderden kilometers zat dat kind met zijn neus in zijn boeken. En nu is hij dus verslingerd aan deze reeks. Er is een vrouwelijk hoofdpersonage dat zich door een soort oorlogsacademie moet worstelen. Er zijn drakenrijders en een futuristisch wapenarsenaal. De boeken zijn een ware hit op tiktok, maar het is niet meteen my cup of tea. Drakenrijders: ik kan er niets mee. Soit. De bouwwerf ligt al twee weken stil. Mijn kind kon zijn boek niet laten liggen. Nu is hij klaar met deel twee: dat vond hij vooral (te) gepeperd en gelukkig moet het derde nog geschreven worden. Laat ons hopen dat er ondertussen elektriciteit gelegd is, want het lief vindt al dat lezen een béétje frustrerend worden... Geen boeken om in huis te halen vlak voor de examens dus, maar wanneer u dit leest, zijn die alweer verleden tijd.

Het lief leest nochtans ook heel graag. Zij is vooral fan van non-fictie, zowel in boeken als in podcasts. Sara leest momenteel **De volksjury 2**, van Silke Vandenbroeck en Laura Scheerlinck. Dit boek dat al in 2022 verscheen, geeft voorbeelden

van bekende moordzaken in binnen- en buitenland en zoekt dan een en ander verder uit. Ze was al fan van de podcast; ook in de boeken zijn de gebeurtenissen niet grappig, wel heel vlot verteld, tragisch en beklijvend, maar vaak ook vol humor besproken. *Met dit soort weetjes kan je natuurlijk uitpakken aan het kerstdiner, terwijl je met een vlijmscherp keukenmes de kalkoen in mootjes snijdt. En daar heb je nog iets aan als je samen met je lief een huis verbouwt en dat lijkt maar niet op te schieten ...*

Mijn kinderen lopen vaak on-aangekondigd ons huis binnen en buiten. De enige aanwijzing die ik dan heb, is een stapeltje gesmokkelde was in de mand, een leeg pak hesp in de koelkast of de hond die met vuile poten in de zetel heeft gelegen... Onlangs lag op het aanrecht het boek **'Hoe vermoord ik mijn familie'** van Bella Mackie. *Creepy, als je zo thuis komt in een donker huis, de wind slaat tegen de ramen, de hond stormt niet meteen de trap af wanneer je de sleutel in het slot steekt? Eerlijk? Ik was er niet zo blij mee.* Het is echter een grappig boek waar je zo doorheen bent. Je leeft met het personage mee dat na de moord op 6 familieleden toch nog in de gevangenis belandt voor een moord die zij niet heeft gepleegd. Het verhaal op zich is ontspannend, maar heeft zeker geen diepere boodschap, *of het moeten dan de kaff en de titel zijn als je het boek nonchalant op de koffietafel laat slingeren tijdens het kerstdiner???*

Bleek toen ik ging uitvogelen van wie dit boek was dat mijn BEIDE DOCHTERS onafhankelijk van elkaar dit boek gekocht hadden! Soit. Ik leef nog, maar moest u zich wel vaker in mijn buurt bevinden en u begint toch te twifelen aan mijn daden: red mij.

Anke, mijn jongste die rouwpsychologe is, leest allemaal boeken die bij haar job passen. Zelfs in de fictie die ze kiest, blijft ze bij hetzelfde thema. Zij heeft De troostbibliotheek van Sara Adams van mijn stapel gehaald. In dit boek ontmoet de rouwende Mukesh Patel de tiener Aleisha die als bibliotheekmedewerker een vakantiebaantje heeft. Ze veveelt zich stierlijk tot ze besluit elk boek te lezen van de lijst die ze gevonden heeft: 'Voor het geval je het

nodig hebt' is de titel van de lijst. En zo wordt langzaam een band gecreëerd tussen deze eenzame zielen. Het is een mooi feelgoodboek en het doet een beetje denken aan **De middernachtbibliotheek** van Matt Haig, mocht u dat gelezen hebben.

Mijn oudste dochter Heleen die leerkracht is in het vijfde leerjaar leest ondertussen vooral om haar eigen klasbibliotheek te vullen. Zij is gek – en ze heeft gelijk- van het boek **Jij mag alles zijn** van Griet op de Beeck. *Over dit boek heeft ze mij gestalkt!*

Jij mag alles zijn gaat over verlies en verdriet binnen een gezin. Het negenjarige hoofdpersonage Lexi begrijpt niet waar de vrolijk lachende, verliefde mama van op de oude foto's gebleven is, want zij kent een heel andere mama. Griet op de Beeck heeft met dit boek haar eerste kinderboek geschreven en het heeft absoluut dezelfde intensiteit als haar boeken voor volwassenen. Het is een erg goed boek om een kind van 10 aan het praten te krijgen over hun aanvoelen van verdriet. Dit is een absolute aanrader, zowel om voor te lezen als om zelf te lezen.

Bij mij is de leeshonger zo groot dat er overal boeken liggen waarin ik bezig ben. Ik heb net **De koninklijke familie** van Herman Koch uit (*ontgoochelend vond ik*), ik luisterde tijdens slapeloze uren naar **Allesbehalve oké** van Laura Steven, een pittig jeugdboek over cyberpesten (*zeer goed, vond ik*), Naast mijn bed ligt een dikke klepper van John Boyne's **Wat het hart verwoest** (*Ik hou van Boyne's schrijfstijl. Dit is het eerste boek voor volwassenen dat ik van hem lees.*) en in de frituur van Tijs heb ik Gabrielle Zevins **De verzamelde werken van A.J.Fry, boekhandelaar** per ongeluk laten liggen. (*Ook mooi: het lijkt voorlopig een beetje op een soort kerstachtig Scrooge-verhaal. Goeie schrijfster, Zevin en grappig. Ik heb Morgen, morgen en morgen van haar ook heel graag gelezen.*)

Maar het beste boek dat ik gelezen heb en maar niet van onder mijn vel krijgt, is de debuutroman van Maud Vanhauwaert waar ik het de vorige keer al over had. Ik heb graag een boek met inhoud, maar ik heb nog maar zelden een boek gelezen waarin ik mezelf zo herkende. Als hoofdrolspeelster

May op een voordracht van een jong meisje een tekening krijgt die haar aan haar vader doet denken, is ze meteen gefascineerd door Aline. May heeft het gevoel dat Aline kwetsbaar is en hulp nodig heeft en

duus gaat zij die bieden. En haar echtgenote ook, want zonder overleg brengt May Aline mee naar huis. Ook creepy, want het meisje is echt echt echt raar. Maar May heeft een missie. *Ik kan er eigenlijk niets meer over zeggen, alleen dat je dit moet lezen. Ik wil het einde verklappen om mezelf vrij te pleiten, maar dat kan ik niet: het is -en dat is een understatement- erg verrassend. Als dit het niveau is dat Maud Vanhauwaert in haar romans zal brengen, dan ken ik iemand die van haar alles zal lezen. En daar bijna niet op kan zitten wachten: Greet Bekaert.*

Veel groeten.

Greet

VANUIT DE OUDERRAAD

XIU

Op woensdag 8 november hebben we het startschot gegeven voor de jaarlijkse XIU-actie. Iedereen kreeg in deze periode ook uitgebreid uitleg over deze actie.

Ondertussen hebben we een 4-tal controles achter de rug. Daarbij hebben we al lolly's, picknicken en een 18-tal prijzen mogen uitdelen.

Na Nieuwjaar gaan we hiermee volop verder. Blijf die helm en dat fluo dragen en wie weet win jij nog één van onze prijzen.

Op woensdag 21 februari sluiten we de actie af. Als je die dag extra opvalt, maak je misschien kans op een wel heel exclusieve prijs.

Daarna weten we ook welke klassen de pizza-avond en het ontbijt hebben gewonnen. Wij zijn alvast benieuwd wie nog in de prijzen zal vallen. De grootste prijs hebben jullie dan eigenlijk al beet en dat is jullie eigen veiligheid in het verkeer.

Ouderraad DBK nodigt u uit

Infoavond woensdag 21 februari

'Humor en/in opvoeding'

Samen met ons panel:

- Joris Vlieghe, Hoofddocent en verbonden aan de onderzoekseenheid Educatie en Cultuur, Historische Pedagogiek van KU Leuven voor de academische insteek
- Pieter Van Biervliet, pedagogische en psychologische wetenschapper en lerarenopleider bij VIVES.
- Eveline Den Tandt, psycholoog van opleiding maar vooral bezig met improvisatie, meer uitleg over het mechanisme van humor mogen we van haar verwachten
- Hans Cools, leerkracht maar ook opkomende talent in het comedy-landschap met zijn ervaring op het terrein kijken we uit naar enkel praktische voorbeelden.

gaan we dieper in op wat humor allemaal kan zijn en welk nut het kan hebben en betekenen in opvoeden. Zin om er bij te zijn? Noteer alvast de data in je agenda. Er volgt later nog concrete info.

Jobshadowing: Vrijwilligers gezocht!

Binnenkort zwaait een nieuwe lichter zesdejaars af richting hoger onderwijs. Met de ouderraad willen we hen helpen in hun studiekeuze door hen te laten proeven van "een echte job."

Concreet zijn we op zoek naar vrijwilligers die op dinsdag 7 mei 2024 een leerling op sleeptouw willen nemen binnen hun job, dat mag voor- en/of namiddag zijn.

Kan je wat tijd vrij te maken om één of meerdere leerlingen te begeleiden binnen je werkplek?

Stuur dan een mailtje naar ouderraad@donbosco-kortrijk.be met je contactgegevens, het aantal leerlingen die je kan ontvangen (max 3 pp), een korte beschrijving van je job en de studiekeuze die hier bij past.

Deel gerust met vrienden en kennissen, onze zesdejaars zullen jullie dankbaar zijn!

Kaart- en spelletjesavond

Vrijdagavond 24 november was een zotplezante en supergezellige avond.

Oud-leerlingen, oud-leerkrachten, ouders, leerlingen, leerkrachten en sympathisanten speelden en kaarten erop los.

Dankzij Albion, de spelletjeswinkel met fantasie uit de Doorniksestraat 52 te Kortrijk konden we 12 heel leuke gezelschapspelen verloten.

Kon je er helaas niet bij zijn die avond en wil je toch kennis maken met andere gezelschapspelen of kan je na het gezellig spelen van die vrijdag niet wachten tot de volgende keer, neem dan gerust een kijkje op

www.albiongames.be

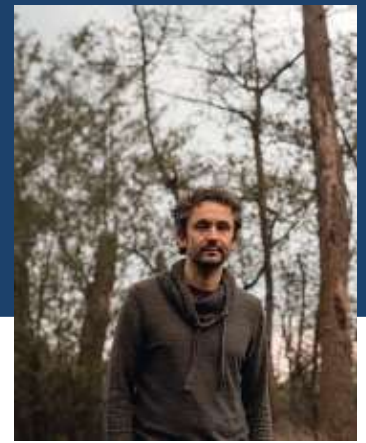
of

www.spellenclubincognito.be

Op de koffie met...

Mathijs Bertel

Begin december gaf Ansatz Der Maschine haar laatste concert in de mooie Handelsbeurs in Gent. De groep bestond 20 jaar en stond liefst vier keer in de Ancienne Belgique en de Vooruit en speelde zelfs in het voorprogramma van Eels.

Het was Mathijs Bertel die samen met Alexander Baert de band oprichtte in het zesde middelbaar in DBK. Nadien groeide ADM uit tot een 8-koppige live-groep die songs maakte waarin fascinerende beats en feeëriek melodieën elkaar vonden. Ga zeker op zoek naar hun poëtische videoclip op YouTube.

@DBK strikte Mathijs voor een fijn gesprek over vroeger, nu en wat komt.

Hoe belandde je in Don Bosco?

Ons gezin woonde in Rollegem en de stap naar DBK was logisch. Ik kwam hier aan in 1996 en zou hier de volle zes jaar blijven en afstuderen in de wiskunde-wetenschappen. Dat kwam omdat ik geen held in talen was en al zeker niet in Engels. Vreemd, want nu schrijf ik zelfs songteksten in die taal (lacht). Ik was toen vooral geïnteresseerd in muziek. De rest was minder belangrijk.

Hoewel je wetenschappen koos, bestond je klas vooral uit jongeren met een boontje voor cultuur.

Ik zat in een klas die veel interesse betoonde voor muziek en theater. Die mensen van toen zie ik daarom nog heel vaak, sommigen zelfs wekelijks. We waren echt een klas vol gelijkgezinden. Het was een groep die heel close was en het is geen toeval dat veel mensen in de cultuursector zijn beland. Het laatste jaar heeft ons allemaal sterk beïnvloed en Bernard Verstraete was hier zeker de voortrekker in. Zo nam onze klas massaal deel aan het schooltoneel van de derde graad. Bernard stimuleerde ons hier erg in.

Welke andere leerlingen uit jouw jaar moeten we van ergens kennen?

Eén van mijn beste vrienden en de peter van mijn dochter is Sébastien Hendrickx. Hij is dramaturg in het theater en speelt ook zelf. Hij werkte lang voor de KVS, schijft voor Etcetera en is ook initiatiefnemer van burgerparlement.be. Tijs Huys zat ook in mijn jaar. Hij is theater gaan studeren in Amsterdam en

Den Haag en richtte een gezelschap op in Leiden. Ook Bram Van Beneden zat trouwens in mijn klas, maar die andere wegen uitgegaan.

Op een dag hebben jullie zelfs de Internationale in een toneelstuk van Arturo Ui geïntegreerd.

(lacht) Dat klopt, maar het werd uiteindelijk van bovenaf tegengehouden. We zaten in een jaar dat erg maatschappelijk bewust was. De eerste cola-automaten deden toen hun intrede in school, maar wij protesteerden daartegen omdat we liever biologisch fruitsap wilden. We waren zoals veel jongeren in die periode fan van Greenpeace en Amnesty International. Dat hing ook sterk samen met de spirit van Don Bosco in die periode. Een aantal leerkrachten liet ons bewust kritisch nadenken over hoe de maatschappij in elkaar zat. Daarnaast was er tijd voor ontspanning. Ignace Tanghe was toen de gangmaker voor het JOS. Hij was in het weekend onze leider in de Chiro en tijdens de week onze leerkracht. Ook aan de inspirerende schoolreizen houd ik goeie herinneringen over.

Hoe belangrijk waren die stimulansen vanuit de school?

Er werd van alles aangeboden waar je kon op ingaan. Het engagement werd echt enorm gestimuleerd met het schooltoneel als uithangbord. De hoofdbedoeling was om te leren samenwerken en iets artistieks op te bouwen. Het resultaat was niet altijd super, maar de groepsdynamiek was top en we leerden toewerken naar een deadline. Ik ben de school dankbaar dat we die kansen hebben gekregen.

Zijn er leerkrachten die je hebben geïnspireerd?

Renaat Dedeygere in de eerste plaats. Ik denk dat veel mensen geschiedenis zijn gaan studeren door zijn toedoen. Hij kon heel erg gepassioneerd lesgeven en in combinatie met een klas vol sociaal geëngageerde mensen leverde dat toplessen. De link tussen de geschiedenis en de maatschappij werd vaak gelegd. Renaat stimuleerde ons engagement door zijn eigentijdse, frisse omgang met de leerlingen. Cool en chill. Hoewel ik slecht was in talen noem ik hier ook Carlos Depaemelaere en Daniel Bouquet. Die laatste was vrij streng, maar ik heb veel van hem geleerd. Hij koos vaak voor drill maar hij zorgde er wel voor dat we veel Frans leerden op korte tijd.

Wat heb je na je achttiende gedaan?

Ik wist vrij snel dat ik naar het RITCS in Brussel zou gaan. Het was toen de enige hogeschool die aansloot bij mijn interesses. Ik was toen al vrij veel bezig met elektronische muziek. Nu heb je al veel meer keuzemogelijkheden als je die richting wil inslaan. In de hoofdstad kwam ik terecht in een bad vol gelijkgestemden, het was het beste wat me kon overkomen.

Je vond nadien werk bij de VRT. Wat doe je er?

Ik werk voor Radio 1, een job die ik deeltijds combineer met mijn bestaan als professioneel muzikant. Ik volg alles op van sessies. Er zijn het hele jaar door artiesten en bands die komen spelen, denk maar aan de Radio 1-sessies. Ik sta in voor techniek en productie. Vroeger heb ik ook voor Klara en Studio Brussel gewerkt. Het is een supertoffe job ondanks de besparingen van bovenaf. Daarnaast schrijf ik ook muziek voor dans, theater en podcasts. Meestal is dat elektronische muziek, hoewel ik van opleiding altviolist ben. Mijn muzieksmaak is overigens heel eclectisch. Van klassiek tot indiefolk over tientallen subgenres. Dat is best een vloek en een zegen tegelijk.

Begin december nam je in een uitverkochte Handelsbeurs afscheid van je band Ansatz der Maschine.

De kiem voor de groep werd gelegd in het zesde jaar in DBK. We zijn van nul gestart en bleven de eerste jaren onder de radar. Ik vormde toen een elektronikaduo met Alexander Baert. Hij was bezig met een kunstenaarscollectief in Deerlijk en organiseerde ook kunstenfestivals. Zo zijn we begonnen. De naam Ansatz der Maschine komt overigens uit een godsdienstles van Katrien Vanassche waarin we les kregen over Karl Marx. We moesten dat weekend optreden en hadden dringend een groepsnaam nodig (lacht.) Marx zei dat de mens een verlengstuk van machines ging worden in de evolutie. Aangezien we veel machines op het podium gebruikten zoals synths hebben we dat gewoon omgedraaid.

Hoe beleefde je het afscheid van de band?

Met een dubbel gevoel. We hebben een fantastische laatste toer gespeeld met 19 shows in mooie clubs. Het einde van de reis van 20 jaar vierden we in een uitverkochte Handelsbeurs. Daar heb ik beseft dat we in die tijd ook familie geworden zijn van elkaar. Ik denk dat het goed was om op die manier te stoppen eerder dan weg te kwijnen, nog een plaat te forceren en niet meer aan voldoende shows geraken. Iedere productie is keihard werken en er is veel aanbod aan goeie bands. Je moet je in die wereld blijven verkopen wat tot nu toe altijd lukte. We speelden vier keer in de AB en Vooruit en hebben tientallen concerten gegeven, maar de clubs blijven je niet zomaar vragen. Ze moeten programmeren wat relevant is, het is aan de artiest om ervoor te zorgen dat hij dat is. Je moet dus dingen blijven maken die de mensen raken. Uiteindelijk had ik het gevoel dat het concept einde verhaal was en dat we beter in schoonheid konden eindigen.

Wat komt er na Ansatz in 2024?

Met mijn nieuwe project 'Lungta' (verwijst naar Tibetaanse gebedsvlagjes waarbij de wind je voor- of tegenspoed kan brengen) verken ik nieuwe wegen. Het wordt een audiovisueel project waarin ik muziek, film en visuals zal combineren. Het is een kunstvorm waarin ik me graag uitdruk. De muziek van ADM was vaak instrumentaal en sferisch, met Lungta zal ik nog meer een verhaal brengen. Het warme, melancholische, knisperende zal er trouwens nog steeds in zitten. Ik kan dat stukje van mij niet verloochenen. Ik zoek gewoon naar de juiste uitlaatklep waarin de essentie zit. In zulke audiovisuele voorstellingen zal ik dat kunnen waarmaken. Ik hoop dat de mensen er energie en inspiratie uithalen en tegelijk wil ik mezelf blijven heruitvinden. Ik begeef me op glad ijs, maar ik heb er ongelofelijk veel zin in.

Kan kunst de wereld veranderen?

Elke mens heeft nood aan schoonheid en aan positieve vibes. Die ziet niet iedereen. Er is veel anti in de wereld. Kunst kan een perfect tegengif zijn. Ze kan helpen relativiseren en de oogkleppen wegwerken. Ik hoop dat ik hierbij mijn steentje kan bijdragen. Het blijft de moeite.

STEVEN VERHAMME

Shredder

Artificiële intelligentie is overal. Het onderwijs zal het geweten hebben. Maar ook in mijn dagelijkse leven groeit het aandeel van AI. Neem nu, ik kijk des avonds naar een Youtube-filmpje. En nog eentje. En nog eentje. Als ik een nieuw onderwerp heb aangesneden, dan krijg ik meteen nieuwe kijksuggesties in dezelfde richting. Dat heet: een 'feed'. Omdat Youtube mij beter leert kennen. En omdat Youtube inspeelt op mijn kijkzucht. Het weet wat mij het meeste plezier geeft. Via deep learning. Onlangs klikte ik also op een filmpje van een 'shredder'. En daarna nog eens. Ik blijf nu maar filmpjes van shredders ontvangen. Een shredder is een vernietigingsmachine bestaande uit twee brede agressief getande tegen mekaar in draaiende rollen. Met gigantische kracht trekt de shredder allerlei voorwerpen naar binnen en vernietigt ze totaal. Bijvoorbeeld: kruiwagens, ijskasten, motorblokken, grote metalen tonnen, bromfietsen... Nee, lezer, het is niet om mee te lachen. Het te vernietigen voorwerp ligt effe onwillig in de shredder te schudden voor het door de rollende tanden wordt aangegrepen. Onherroepelijk. Vanaf dan is het spectaculair. En verslavend voor wie er naar kijkt. Elk van die filmpjes heeft dan ook honderdduizenden tot soms miljoenen weergaven. Lezer, ik hoop dat ik je geen verslaving aansmeer. Onlangs had ik een nachtmerrie over hoe al de lockerkasten van de school de shredder in gingen. Vreselijk!

wreed

Het meest schrijnende vond ik die fiets die er werd in gegoooid. Eerst ging het achterwiel aan flarden, dan het zo sterke frame. Het was tenslotte aandoenlijk hoe de omhoog getrokken armen van de guidon als laatste verdwenen als een ultieme hulpkreet van de verzwoegene. Ik had daar deernis van. Een fiets is tenslotte een sympathiek menselijk artefact. Ik ben geëindigd met nog wat filmpjes in de aard van 'Worlds most powerful shredding machine'. In sommige toestellen verdwijnen hele autocarosserieën! Onderaan loopt een transportband. Het schroot hangt dikwijls nog wat aan mekaar. Maar het zijn slechts nog flarden. Intrigerend.

minus de liefde

Want Youtube weet wat ons fascineert. Het kent ons, doch houdt niet van ons. Aan mijn hongerige ziel wordt telkens liefdeloos een teil mentaal voedsel voorgezet. Mijn ziel schrokt het op. Verslaving lonkt. Shredders alom. Via AI.

omgekeerde bewijslast

Nee, met artificiële intelligentie zijn wij nog niet klaar. Neem nu het bedreigende ChatGPT. Iedereen praat erover. Lezer, ik ben taalleerkracht. Snap je mij? Wie moet nu nog kunnen schrijven? Je bestelt een tekstje met enkele vereisten eraan gekoppeld en het wordt je feilloos geleverd. Leerlingen kunnen voortaan perfecte werkjes leveren, zelfs bestand tegen plagiaatcontrole. Vooral: zonder er iets voor te doen. In verschillende talen.

Aan machines merk je dus steeds minder dat het geen mensen zijn. Het is dan ook logisch dat je als mens ook voor een robot kan worden aanzien. Lezer, dit heeft mij de eerste keer werkelijk gechoqueerd. Zag ik daar op een internet-dialogoogvenster plots staan: "Bewijs dat u geen robot bent." Van diep in mijn menszijn klonk dan de roep: "Hallóó! 't Is ikke wel, hé!" Alsof machines communiceerden boven mijn hoofd, en mij als mens voortaan als een uitzondering beschouwden. 't Is ver gekomen. Dat het aan mij is om te bewijzen dat ik een mens ben: ongehoord!

ChatGPT

Maar hoe werkt zo'n chatbot nu? ChatGPT weet niets, maar imiteert wel feilloos ons taalvermogen. Het baseert zich op een gigantisch aantal teksten van allerlei soorten, door ons, mensen geschreven. En lap, daar gaat-ie, in mijn oneindige fantasie zie ik voor mij het schrikbeeld van ChatGPT als, jawel, een reusachtige... shredder. Ik zie mooie volzinnen, ja, hele teksten, pleidooien, verslagen, romans, noem maar op, gegrepen worden en in het toestel verdwijnen. Al onze taaluitingen worden uiteengereten. Via de transportband onderaan het toestel zie je al die resten van menselijk geschrijf voorbijschuiven. Taalkeutels, soms nog wat aan mekaar geconglomereerd. Losse clusters woorden. Dat alles gaat naar een grote centrale mestbank. Daaraan voegt men dan

een performante bacterie toe, die alles opkuist: een deep learning algoritme, of zoiets. Ik huiver. Als alles dan is opgekuist, heb je een magazijn vol gedroogde taalresten, klaar voor hergebruik. Vooral woordassociaties zijn een gegeerde grondstof. Namelijk: hoe kleven woorden aan mekaar? Daaruit ontstaat dan nieuwe, nog nooit geschreven tekst. Maar oneindig clean. De lezer begrijpt nu dat ik niet erg hou van het maag- en darmstel van zo'n chatbot.

sequentieel plagiaat

Want wat wij mensen samen al hebben geschreven, wordt integraal gekaapt en gerecycleerd. In andere kunstvormen heeft men daar nog meer last van, omdat kunstenaars herkenbare delen van hun creativiteit via AI in een nieuw kleedje zien verschijnen, en dit zonder enig respect voor hun auteursrecht. Kunstenaarscollectieven klagen dit al een tijdje aan.

Maar ook aan de jonge beginnende schrijver zou ik zeggen: "Kom, kieper je hele oeuvreje ook maar meteen in de shredder. Word je niet gelezen, heb je als schrijver geen succes, kunnen wij minstens je gedachtecronkels nog wat recycleren!"

Dat recycleren noem ik: sequentieel plagiaat. Elk jaar in mijn klassen hou ik een krachtig pleidooi tegen plagiaat. Ik laat mij dan eens goed gaan, heb het over intellectuele diefstal en zo. Zware woorden hé, lezer! Maar met ChatGPT en consoorten in onze leefwereld krijgt mijn betoog nu een andere wending. Is sequentieel plagiaat werkelijk plagiaat? Ikzelf denk het wel.

Of toch niet? Het ideaal van de middeleeuwen eindelijk gerealiseerd?

Klein ommetje via de middeleeuwen. Veel middeleeuwse teksten waren anoniem. Schrijvers kenden de ijdelheid van het geclaimde auteurschap nog niet. Men was nog geen eigenaar van zijn tekst. Er was vooral mondelinge overlevering, verhalen werden onderweg toevallig opgeschreven. De tekst als collectief groeidocument. Cultuur zat nu eenmaal zo in mekaar. Bij zover dat een originele auteur van een document soms trachtte te verbergen dat hij het zelf had geschreven. Zover ging dat! Hij beweerde dan bijvoorbeeld dat hij het stuk had gevonden, droeg het op aan het collectief. Kunst als gemeenschapskunst. Anonimiteit als veilig onderkomen ook voor de bange auteur.

Maar dit alles neemt niet weg dat middeleeuwse teksten door mensen werden gecreëerd! Ze bléven het resultaat van creativiteit. Van echt schrijvende mensen.

En nu ChatGPT! Aan de producten van dat machien heeft echt niemand werkelijk gepend. De auteur is enkel de besteller van het ding. Toch heeft het alles van een menselijk product, is het zelfs uit gemeenschappelijke menselijke activiteit ontstaan. Hierin gaat ChatGPT dus verder dan de Middeleeuwen: gemeenschapskunst is hier werkelijk gemeenschapskunst, namelijk aan geen enkele particuliere persoon toe te schrijven. Zot hé! Maar let wel: minus de liefde! Want liefde voor taal kan ik hier niet meer vinden. En daar zit ik echt wel mee.

Hoe komt een tekst tot stand?

Tijdens mijn lessen leren wij op de oude wijze een tekst op te stellen. Waar begin je te schrijven? Aan het begin van je tekst? In het midden? Hoe schrijf je verder? Is schrijven een gedachtevlek die zich wild uitbreidt over 'vloeiend papier', en dan vorm moet krijgen? Is een goeie schrijver dan ook een goeie snoeier? Ik heb daar hele theorieën over. Tot nu heb ik mij kunnen amuseren met dat soort lessen.

Vandaag hindert het mij zeer dat ik voortaan ook zal moeten aanleren hoe een tekst tot stand komt via ChatGPT. Namelijk: hoe ik moet leren aan ChatGPT de juiste vragen te stellen in functie van mijn resultaat. Dat alles staat haaks op wat ikzelf met schrijven bedoel. Lezer, ik ben hier niet mee klaar. En jij?

Frank Geirnaert, @DBK, december 2023

DE WERELD VAN DON BOSCO

25 jaar DON BOSCO VORMING EN ANIMATIE

Op vrijdag 20 oktober vierde Don Bosco Vorming & Animatie haar 25-jarig bestaan met een ingetogen avond waarbij salesianiteit centraal stond.

Reeds 25 jaar lang bedenkt Don Bosco Vorming & Animatie vormingsinitiatieven voor verschillende organisaties binnen de Don Boscowereld. De dienst begeleidt en ondersteunt onder meer scholen en jeugdhulpvoorzieningen met het doel mensen vertrouwd te maken met de pastoraal- pedagogische aanpak van Don Bosco. Om het 25-jarig bestaan van de dienst te vieren werd een heus feest georganiseerd waar ook het nieuwe beeldverhaal 'Sempre Avanti!' werd voorgesteld.

Na 25 jaar neemt salesiaan Carlo Loots afscheid van Don Bosco Vorming & Animatie

Moderator Dieter nodigde stafmedewerkster Anemie, tekenaar Kürt en schrijfster Hilde uit in een gezellige setting om het beeldverhaal op een creatieve manier voor te stellen. De mooie afwisseling tussen interviews, de prachtige zang van collega Sofie en videobeelden maakten van de avond een ingetogen en inspirerend moment voor de vele aanwezigen. Tot slot zorgde salesiaan Carlo voor een lach en een traan. Hij neemt na 25 jaar afscheid van zijn 'levenswerk' en wordt voorzitter van Jeugdhulp Don Bosco Vlaanderen.

Sempre Avanti

'Sempre Avanti' is een inspirerend boek over het leven van Don Bosco. Geen historisch relaas, maar een beeld- en beleavingsverhaal waarbij je voelt dat je deel uitmaakt van het verhaal. Geen verhaal over heiligen of personen met superkrachten, gewoon over goede mensen. In het meervoud, want Don Bosco heeft zijn werk zeker niet alleen gerealiseerd. Maar hij zag altijd het goede in de ander en haalde het beste in hen naar boven. Zo iemand kan ook vandaag nog inspireren.

Don Bosco Vorming & Animatie werkte hiervoor dankbaar samen met tekenaar Kürt Maes en schrijfster Hilde Van Parys.

Een echte aanrader, zeker als je nog op zoek bent naar een cadeau voor de collega's!

Meer info en bestellen kan op de website: <https://www.donboscovorming-animatie.be>

Kostprijs: € 22, vanaf een bestelling van 15 exemplaren geldt het voordeeltarief van € 18/boek.

DON BOSCO MAGAZINE

Don Bosco magazine is een 3-maandelijks tijdschrift van de Salesiaanse Familie in Vlaanderen en Nederland voor de beweging rond Don Bosco.

Het magazine is gratis. Hier volgt de link om het magazine gratis te ontvangen:

<https://www.donbosco.be/webshop/don-bosco-magazine>

En dit is de link om het hele magazine online te lezen: <https://www.donbosco.be/publicaties>

INSCHRIJVEN IN HET EERSTE JAAR

Alle Kortrijkse scholen en alle scholen van de scholengemeenschap werken met een centraal aanmeldsysteem.

WAT IS HET?

Velen kennen het aanmeldsysteem al van in de lagere school. Ook je basisschool moest je kiezen door middel van dit systeem.

Het is een computerprogramma dat alle voorkeuren van alle leerlingen oplijst en dan de leerlingen aan de school van hun voorkeur toewijst. Heeft een school haar maximumcapaciteit bereikt, dan word je toegewezen aan je tweede voorkeurschool.

HOE WERKT HET?

- Van 25 maart tot 19 april kan je aanmelden op het systeem.
- Je surft naar www.naareensecundaireschool.be.
- Kies voor secundair onderwijs.
- Zet het Don Boscollege op de eerste plaats, een reserveschool op de tweede plaats. Je eerste keuze heeft voorrang.
- Op 13 mei krijg je vanuit het LOP (het 'lokaal overleg platform') een uitnodiging om je effectief in te schrijven.
- Met dit ticket kom je naar de school en kan je inschrijven.
- Vanaf 14 mei starten de vrije inschrijvingen. Dit kan wanneer nog niet alle plaatsen ingenomen zijn.
- Op dinsdag 14 mei organiseren we een inschrijfavond voor alle leerlingen met een ticket..

INFODAGEN – OPENSCHOOLDAG

Uiteraard wil je vooraf jouw voorkeurscholen beter leren kennen.

Wij organiseren een **infoavond** op:

- dinsdag 5 maart om 19 uur
- maandag 25 maart om 19 uur

Inschrijven kan via onze website.

De openschooldag waar we onze 6-jarige school voorstellen vindt plaats op zaterdag 24 februari tussen 13 uur en 18 uur. Je kan doorlopend via een persoonlijke rondleiding kennismaken met de school en heel wat leerkrachten.

Nieuwe leerlingen voor de andere jaren kunnen ook nog eens langskomen op de infoavond van 6 mei om 19 uur.

vreugde delen, wonden helen....

Geboorte van

Estée, dochtertje van leerkracht Céline Godefroidt en Sean Vanhaezebrouck
Geboren op 16 oktober 2023

Overlijden van

Casier Lydie (°1930), overgrootmoeder van leerling Zoë Deschoemaeker (6 E), overleden op 8 oktober 2023

Bernard Vanoutrive (°1949), grootvader van leerling Marie-Julie Peelaers (2A), overleden op 13 oktober 2023

William Colman (°1929), grootvader van leerling Amber Colman (3D), overleden op 1 november 2023

Joanna 'Jenny' Vanderstricht (°1927), grootmoeder van leerkracht Anne Sophie Vershelde en overgrootmoeder van leerling Torah Van Royen (1 E), overleden op 7 november 2023

Renée Gengembre (°1929), overgrootmoeder van leerling Lily Houw (3F), overleden op 10 november 2023

Hubert Sanders (°1951), partner van oud-leerkracht Kristien Vanderjeugt, overleden op 3 december 2023

VOORUITBLIK

JANUARI						
maandag	dinsdag	woensdag	donderdag	vrijdag	zaterdag	zondag
1	2	3	4 school open (namiddag)	5	6	7
8 start 2de trim	9 ouderraad	10	11 afstandsonderwijs (VM)	12	13	14
15	16 Engels toneel	17	18	19 mosselweek	20 mosselweek	21 mosselweek
22	23	24 schoolraad	25	26 lesvrije dag	27	28
29	30	31				

FEBRUARI						
maandag	dinsdag	woensdag	donderdag	vrijdag	zaterdag	zondag
			1	2 Don Boscofeest	3	4 toneel 3de gr.
5	6	7	8	9 SID IN 6des	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19 nieuwsbrief	20	21	22	23	24 OPEN-SCHOOLDAG	25
26 ouderraad	27 infoavond 4	28 solidariteits-tocht	29 infoavond 2			

MAART						
maandag	dinsdag	woensdag	donderdag	vrijdag	zaterdag	zondag
				1 sober maal - Don Bosco Quiz	2	3
4	5 infoavond	6 strafstudie	7	8 afstandsonderwijs (VM)	9	10
11	12	13	14	15 contact 6des- OLLn	16	17
18	19	20	21	22 oudercontact 4-5-6	23	24
25 Infoavond	26 nieuwsbrief	27 vertrek Italië en Berlijn	28	29 oudercontact 1-2-3	30	31 Pasen

DBK NODIGT UIT

De directie, leerkrachten en de ouderraad van het Don Boscocollege Kortrijk nodigen u vriendelijk uit op hun 40ste mossel-feest.

locatie

Don Boscolaan 30, Kortrijk

datum:

vrijdag 19 januari 2024

zaterdag 20 januari 2024

zondag 21 januari 2024

tijdstip

19:00 uur

19:00 uur

12:00 uur

Je bent van harte uitgenodigd op ons mossel-feest.

Inschrijven kan via de website www.donboscollege.be

tot 15 januari 2024 of tot zolang er plaatsen beschikbaar zijn.

Na de online inschrijving ontvang je een bevestigingsmail met alle gegevens

voor een correcte betaling. De inschrijving is enkel geldig bij een betaling vóór 17 januari 2024.

menu

mosselen naar believen + frietjes of brood € 25,00

halve kip of vol-au-vent + frietjes € 20,00

vol-au-veggie + frietjes € 20,00

kindermenu

mosselen of vol-au-vent + frietjes € 15,00

(tot 12 jaar)

